

COMBAT

EDITAT PER UN GRUP DE PATRIOTES CATALANS D'AMERICA, EN DEFENSA DELS PAISOS DE LLENGUA CATALANA: PRINCIPAT DE CATALUNYA, I ELS REGNES DE VALENCIA I DE MALLORCA (58.532 Kms.² — 1.804 Municipis — 5.901.000 habitants)

JUNY - JULIOL - AGOST DEL 1958 — PUBLICACIO MENSUAL — NUMEROS 24 - 25 - 26

DERIVACIONS VALENCIANISTES

ENS arriben de la germana València veus profètiques que anotem amb l'entusiasme que les mateixes ens produeixen; escoltem-les:

"EL MISSATGE: L'ACCEPTE, L'APROVE I EL FAÇ MEU. Jo ampliaria el paràgraf que comença: "En quin moment Catalunya ha tingut vel·leïtats d'assimilació..." quan es fa notar encertadament que el mot, RACO ha estat admès al diccionari amb exemples com COLP; PARE, MARE, fonèticament PARA, MARA; les O àtones pruniciades U; les R finals mudes i moltes més, que els catalans escriuen com nosaltres les pronunciem. Són exemples tots d'imparcialitat de les autoritats lingüístiques catalanes, i accepto de grat els vocables que, perduts per a nosaltres valencians, són vius i purs al Principat. Nosaltres restem satisfets en veure que València ha estat grantment considerada."

"En l'altre paràgraf que diu: "En aquest cas, nobles ciutadans de València, Catalunya no preten que el valencià sia fill del català". Catalunya no ho pretindrà, però què és el valencià sinó un descendent dels conqueridors catalans? D'on vingué l'alt Rei en Jaume? Com parlava i com parlem des d'aleshores nosaltres? La meua mare m'ensenyà a parlar el llenguatge d'ella i orgullo-sament ho reconec i li reste agrait. Per què no he de reconèixer que Catalunya ensenyà a València el seu llenguatge donant-li endemés una llibertat plena dins d'una confederació a la qual aspirem? D'on hem heretat els cognoms Ferrer, Montagut, Millet, Peiró, Castells, Romani, Escrivà, Soler i milers i milers més existents al País Valencià? No afalaga als espanyols dir que vint repúbliques sudamericanes són filles d'Espanya? No reconeixen els sudamericans llur ascendència espanyola? Per què no reconèixer nosaltres i acceptar la nostra ascendència? El reconèixer tota aquesta sèrie de coses no comporta, no deu comportar la pèrdua d'UNES LLIBERTATS DE LES QUALS JA GAUDIREM FINS QUE L'AMO ACTUAL NOS LES VA LLEVAR.

"EL NOM DE LA LLENGUA; Efectivament, en Moll ha trobat el desllorigador amb el seu Diccionari Català— Valencià —Balear. Cadascú que anomena la llengua conforme vullga, però fem reconèixer la identitat de l'idioma sense preocupacions d'aquesta mena tan minúscules. El que no admetem és el mot LLEVANTI per a res que de coses nostres es tracte, entre altres raons perquè és un MOT INVENTAT PELS MADRILENYS PER TAL D'EVITAR DIR-NOS VALENCIANS; geogràficament no estem situats al llevant de les nostres germanes Catalunya i les Illes. El mot llevanti és una conseqüència del maquiavelisme espanyol que preten destruir i destrúix la nostra personalitat, fent-li cor nosaltres, sense adornar-nos en a l'acceptar el mot LLEVANTI."

"La denominació de LLEMOSINA, a la nostra llengua comuna, ja està bandejada quasi totalment a València; al savi espanyol Menéndez i Pelayo en el pròleg al llibre de versos de Llorente qualifica de MAJADEROS als qui la sostenen. Aquest savi afirmava la plena catalanitat del llenguatge de València contra el corrent de l'època que tractava d'anomenar-la com fòra manco catalana."

"La Quintuple Aliança GALEUZCAVABA o GALEUZPA (Països) (Galícia-Euzkadi-Catalunya-València-Balears) deu portar-se avant, i compteu amb mi."

Aquesta és la veu d'un patriota valencià en resposta al nostre Missatge; l'agraïm del fons del nostre cor, perquè ella ens ve a

demonstrar que la germandat valenciana-catalana-balear no sols no s'ha estroncat mai, si no que avui, resulta tan acusada, que la Quintuple Aliança ja és un fet real; tots a la una per abatre la sagnant i terrible opressió de Castella.

No és pas sols una veu tan responsable com l'anterior la que ens arriba; notem amb el fervor en què es manifesta la joventut:

"Un català, al vore passar una pancarta escrita en el nostre idioma ens preguntà: — Escolteu! A vosaltres us permeten fer asó? (un xic estranyat) — Si senyor. — Ah! (estranyesa) A Catalunya no ho permetrien. — Tinga en compte senyor que nosaltres, desgraciadament, som menys perillosos que vosaltres. (Somriu i al cap d'una estona ens diu: — Els felicitic i... (amb caracter d'intimitat) CONTINEU LA TASCA!"

"Hem pogut comprovar que per primera vegada moltíssima gent se sent simpatia i admiració per una cosa netament valenciana, sent una manifestació completa en llengua valenciana. Al mateix temps eduquem al poble en l'ús d'algunes paraules tal com ADREÇA; precisament davant de mi varis senyors comentaven la paraula indicant que DOMICILI devia ésser un castellanisme; treballem de cara al poble perquè pugui comprendre que lo VALENCIA no és ser a soles llaurador i gent de baix nivell cultural. Crec veritablement en eixe Salm que diu: "El qui pensa en la Pàtria nit i dia, a son temps donarà fruit."

Hem escoltat dues veus valencianes, assenyades i sinceres que pensen i senten València des del fons del seu cor; seguim encara senyalant-ne més:

Martí Domínguez en un discurs de fa poc, en que senyala la manca de patriotisme dels valencians els diu: "I en el centenari de Sant Vicent Ferrer, en quins actes cívics solemníssims NO SONA NI UNA SOLA PARAULA EN VALENCIA! Que dona la coincidència de què no sols és la gloriosa llengua mediterrània, sinó que és la santa llengua que l'excels dominic va passejar per Compostela, per Sevilla, per Salamanca, per mitja Europa..."

Al saludar els representants de Catalunya i de Mallorca amb grans elogis els diu: "I a tu, formosíssima" pubilla "catalana, i a tu, perquè vull que vosaltres dues aneu juntes, meravellosa "atlotà" balear, princesa baleàrica, princeses de mar i terra, princeses de terra i mar, perquè VALENCIA VOL BENEIR-VOS I SALUDAR-VOS EN ESTA LLENGUA NOSTRA I VOL QUE ES SENTIU EN ELLA BESSONES, AMB LA TRIPLE GERMANOR DEL MATEIX ESPERIT, DEL MATEIX MAR I DEL MATEIX IDIOMA. TU PUBILLA CATALANA, I NO ES CASUALITAT SINO PROVIDENCIA, TENS EL NOM DE RUTH, RUTH HORRO; RUTH COM L'ESPIGOLADORA RUTH, LA QUE ARREPLEGAVA LES ESPIGUES DEIXADES CAURE EN EL CAMP DE BOOZ. VALENCIA, TU VALENCIA, A GRAPATS, A GRAPATS, ENCARNACIONETA, (la Reina fallera d'enguany) A GRAPATS POSA LES MANS EN LA FALDA DE LA PUBLILLA QUE EN EIXA FALDA I EN EIXE DAVANTAL ESTAN ELS GRANS MILLORS, LES LLAVORS MILLORS, LES SEMENTS MILLORS DE NOSTRE RENAIXEMENT, DE NOSTRE ESSENCIA, DE LA NOSTRA MANERA GENUINA I NO BASTARDA DE SERVIR I DE SENTIR."

"Y tu, meravellosa donzella baleàrica, Empar Forteza, meravellosa "atlotà" balear, "filla d'una terra/ tres voltes bonica;/ Menorca, Mallorca i Eivissa,/ tres voltes beneïda sigues en el nom de València". I tu, València, posa les mans també en eixa falda, que per alguna cosa és blava, perquè aixina com de Catalunya necessitaves les llavors d'eixa necessites arreplegar a grapats trossos de mar, que és també un tros de la teua salvació."

Aquesta és la veu de València de Martí Domínguez en el discurs d'aquest any del Senyor 1958 en la gran Festa Major del Regne de València, la diada de Sant Josep amb les seves 126

Director: Lluís Alvarez. Administrador: Salvador Villà.—Tacón 16 Havana-Cuba. Preu de l'exemplar 10 centaus.—Un any: 1 peso.